

Силабус дисципліни «Доказова медицина»

Викладач: доктор медичних наук, професор Зюзін Віктор Олексійович, завідувач кафедри гігієни, соціальної медицини, громадського здоров'я та медичної інформатики ЧНУ імені Петра Могили.

Опис навчальної дисципліни

Найменування дисципліни	Доказова медицина	
Галузь знань	22 «Охорона здоров'я»	
Спеціальність	222 «Медицина»	
Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий) (PhD)	
Освітня програма	Медицина	
Статус дисципліни	Вибіркова	
Курс навчання	2-й	
Навчальний рік початку програми	2023-2024	
Номери семестрів:	Денна форма	Заочна форма
	4-й	4-й
Загальна кількість кредитів ЄКТС/годин	4 кредити / 120 год.	
Структура курсу: – лекції – практичні заняття – самостійна робота	Денна форма	Заочна форма
	20 год.	6 год.
	20 год.	6 год.
	80 год.	108 год.
Відсоток аудиторного навантаження	33%	10%
Мова викладання	Українська	
Форма підсумкового контролю	Залік – 4-й семестр	

Мета дисципліни – поглиблення й розширення знань аспірантів з доказової медицини: основні принципи доказової медицини, тріада доказової медицини, доказова медицина та якість проведення клінічних досліджень, поняття про кінцеві результати, доказова медицина та якість надання медичної допомоги; стандартизація медичної допомоги: клінічні протоколи, стандарти та рекомендації.

Очікувані результати навчання

По завершенні вивчення дисципліни аспіранти повинні мати поглиблені й розширені знання з певних обраних тем доказової медицини, у яких виділені актуальні проблеми.

Оригінальність навчальної дисципліни: авторський курс. В процесі вивчення курсу широко використовуються інтерактивні методики викладання, тестування за міжнародними стандартами.

Організація навчального процесу здійснюється за європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою (ЄКТС).

Програма навчальної дисципліни складається з одного блоку та наступних розділів та наступних тем:

Доказова медицина – медицина, що базується на доказах

Наукове обґрунтування медичної практики.

Складові доказової медицини

Аспекти доказової медицини

Принципи доказової медицини

Як стратегічного напрямку сучасної медичної практики.

Доказова медицина і якість проведення досліджень

Якість і ефективність діяльності медичних закладів

Забезпечення якості надання медичної допомоги

Стандартизація медичної практики

Самостійна робота

Підготовка до практичних занять (теоретична підготовка, опрацювання практичних навичок).
Пройдення он-лайн курсів та он-лайн тестування; індивідуальна робота.
Підготовка до підсумкового контролю.

Забезпечення освітнього процесу

Мультимедійні проектори, комп'ютери, екрани для мультимедійних презентацій, лекційні презентації.
Демонстраційні екрани, ноутбуки, файли у Power Point та Word з задачами для практичних та підсумкових занять.
Білету для проведення диференційованого заліку, тощо.

Форми контролю

Поточний (на кожному практичному занятті, включаючи самостійну роботу).
Проміжний (на останньому занятті за розділом).
Підсумковий (на останньому занятті за блоком).
Диференційований залік.

Методи контролю

Опитування (перевірка теоретичних знань).
Тестовий контроль (рішення й аналіз ситуаційних і тестових задач).
Інтерпретація результатів експериментальних і клініко-лабораторних досліджень.
Контроль засвоєння практичних навичок.
Написання огляду наукової літератури (рефератів), виконання індивідуальних завдань, їх захист.

Система оцінювання

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою, тобто максимальна оцінка за дисципліну – 100 балів. Мінімальна оцінка – 60 балів.
Оцінка складається з двох складових – з оцінки за поточну навчальну діяльність (ПНД) та оцінку на заліку.
За ПНД, включаючи проміжний та підсумковий контроль, аспірант може набрати максимально 70 балів. Аспірант допускається до заліку, якщо він набрав за ПНД не менше 30 балів.
Максимальна кількість балів, що може набрати аспірант у результаті здачі заліку, становить 30. Залік вважається складеним, якщо аспірант сумарно (за ПНД та залік) набрав 60 і більше балів.
Оскільки дисципліна «Доказова медицина» складається з 10 практичних занять, то за кожне заняття, включаючи підсумкове, аспірант може отримати максимально 7 балів, мінімально – 3 бали. При цьому обов'язково мають бути зараховані всі заняття. Оцінка за практичне заняття нижче 3 балів означає «незадовільно», заняття не зараховане і підлягає обов'язковому відпрацюванню в установленому порядку.

Оцінка успішності аспіранта

Вид діяльності (завдання)	Мінімальна кількість балів	Максимальна кількість балів
Практичні заняття з 1-го до 10-го	3	7
Разом за ПНД	30	70
Залік	-	30
Разом за ПНД та заліком	60	100

Критерії оцінювання знань

Оцінкою 7 балів на практичному занятті (А за шкалою ECTS та «відмінно» за національною шкалою) відповідь аспіранта оцінюється, якщо вона демонструє глибокі знання всіх теоретичних положень і вміння застосовувати теоретичний матеріал для практичного аналізу і не має ніяких неточностей.

Оцінкою 5-6 балів на практичному занятті (В та С за шкалою ECTS та «добре» за національною

шкалою) відповідь оцінюється, якщо вона показує знання всіх теоретичних положень, вміння застосовувати їх практично, але допускаються деякі принципові неточності.

Оцінкою 3-4 бали на практичному занятті (D та E за шкалою ECTS та «задовільно» за національною шкалою) відповідь оцінюється за умови, що аспірант знає головні теоретичні положення та може використати їх на практиці.

Політика щодо академічної доброчесності

Передбачає самостійне виконання передбачених робіт та завдань. Списування під час заліку (в т. ч. із використанням мобільних пристроїв) заборонено. У разі виявлення плагіату або списування роботи не зараховуються.

Основна література

1. Громадське здоров'я: підручник для студ. вищих мед. навч. закладів. – Вид. 3. – Вінниця: «Нова книга», 2013. – 560 с
2. Oxford Textbook of Global Public Health, 6 edition. Edited by Rodes Detels, Martin Gulliford, Quarraisha Abdool Karim and Chorh Chuan Tan. – Oxford University Press, 2017. – 1728 p.
3. Medical Statistics at a Glance Text and Workbook. Aviva Petria, Caroline Sabin. – Wiley-Blackwell, 2013. – 288 p.
4. Jekel's epidemiology, biostatistics, preventive medicine and public health. Fourth edition. David L. Katz, Joann G. Elmore, Dorothea M.G. Wild, Sean C. Lucan. – ELSEVIER., 2014. – 405 p.
5. Oxford Handbook of Public Health Practice, Fourth Edition. Charles Guest, Walter Ricciardi, Ichiro Kawachi, Iain Lang. – Oxford University Press, 2012. – 656 p
6. Біостатистика. – К. : Книга плюс; 2009. – 184 с
7. Епідеміологічні методи вивчення неінфекційних захворювань / В.М.Лехан, Ю.В.Вороненко, О.П.Максименко та ін. – Д. : АРТ-ПРЕС, 2004. – 184 с.
8. Збірник тестових завдань до державних випробувань з гігієни, соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я, Навч. посібник. – Вінниця : Нова книга, 2012. – 200 с.
9. Методи соціальної медицини / під ред. О.М. Очередько, О.Г. Процек. – Вінниця : Тезис, 2007. – 410 с

Основні інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Всесвітня організація охорони здоров'я. Режим доступу: www.who.int;
2. Кохрейнівський центр доказової медицини. Режим доступу: www.cebm.net;
3. Кохрейнівська бібліотека. Режим доступу: www.cochrane.org;
4. Національна медична бібліотека США. Режим доступу: www.ncbi.nlm.nih.gov/PubMed;
5. Канадський центр доказів в охороні здоров'я. Режим доступу: www.cche.net;
6. Центр контролю та профілактики захворювань. Режим доступу: www.cdc.gov;
7. Центр громадського здоров'я МОЗ України. Режим доступу: www.phc.org.ua;
8. Українська база медико-статистичної інформації «Здоров'я для всіх». Режим доступу: <http://medstat.gov.ua/ukr/news.html?id=203>;
9. Журнал British Medical Journal. Режим доступу: www.bmj.com;
10. Журнал Evidence-Based Medicine. Режим доступу: www.evidence-basedmedicine.com.